

Čtvrtek, 10. září 2015

P8_TA(2015)0322

Třicátá a třicátá prvá výroční zpráva o sledování provádění právních předpisů EU (2012–2013)

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. září 2015 k třicáté a třicáté první výroční zprávě o kontrole uplatňování práva EU (2012–2013) (2014/2253(INI))

(2017/C 316/28)

Evropský parlament,

- s ohledem na 30. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva EU (2012) (COM(2013)0726),
  - s ohledem na 31. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva EU (2013) (COM(2014)0612),
  - s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Zpráva o hodnocení projektu ‚EU Pilot‘“ (COM(2010)0070),
  - s ohledem na zprávu Komise nazvanou „Druhá zpráva o hodnocení projektu ‚EU Pilot‘“ (COM(2011)0930),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. března 2002 o vztazích se stěžovatelem ve věcech porušení práva Společenství (COM(2002)0141),
  - s ohledem na sdělení Komise ze dne 2. dubna 2012 nazvané „Aktualizace sdělení o vztazích se stěžovatelem v případech uplatňování práva Unie“ (COM(2012)0154),
  - s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁽¹⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 4. února 2014 o 29. výroční zprávě Komise o kontrole uplatňování práva Evropské unie (2011)⁽²⁾,
  - s ohledem na studii nazvanou „Dopad krize na základní práva v členských státech EU – srovnávací analýza“⁽³⁾,
  - s ohledem na balíček předpisů týkající se zlepšování právní úpravy přijatý Komisí dne 19. května 2015;
  - s ohledem na články 52 a 132 odst. 2 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, Výboru pro ústavní záležitosti a Petičního výboru (A8-0242/2015),
- A. vzhledem k tomu, že článek 17 Smlouvy o Evropské unii (SEU) stanoví základní úlohu Komise jako „strážkyně Smluv“;
- B. vzhledem k tomu, že podle čl. 6 odst. 1 SEU Listina základních práv Evropské unie má stejnou právní sílu jako Smlouvy a je určena orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, a dále členským státům, výhradně pokud uplatňují právo Unie (čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv);
- C. vzhledem k tomu, že podle čl. 258 odst. 1 a 2 SFEU má-li Komise za to, že členský stát nesplnil povinnost, která pro něj ze Smluv vyplývá, vydá o tom odůvodněné stanovisko a může předložit věc Soudnímu dvoru, pokud daný členský stát nevyhoví stanovisku ve lhůtě stanovené Komisí;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2014)0051.

⁽³⁾ Tematická sekce C: Občanská práva a ústavní záležitosti pro Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (2015).

Čtvrtek, 10. září 2015

- D. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí stanoví sdílení informací o veškerých řízeních pro porušení povinnosti zasláním formálního dopisu, ale nepokrývá neformální postup EU-Pilot, který předchází zahájení formálního řízení pro porušení povinností;
- E. vzhledem k tomu, že článek 41 Listiny základních práv Evropské unie stanoví právo na uspokojivé správní řízení jako právo každého na to, aby jeho záležitost byla projednána nestranně a spravedlivě a v přiměřené lhůtě institucemi a orgány Unie, a článek 298 SFEU stanoví, že při plnění svých úkolů se orgány, instituce a jiné subjekty Unie opírají o otevřenou, efektivní a nezávislou evropskou správu;
- F. vzhledem k tomu, že článek 51 Listiny základních práv Evropské unie omezuje povinnost členských států postupovat v souladu s Listinou na situace, kdy aplikují právo EU, ale nestanoví podobné omezení na povinnosti, které z listiny vyplývají pro orgány, instituce a jiné subjekty EU;
- G. vzhledem k tomu, že v souvislosti s nedávnou finanční krizí musely členské státy přijmout opatření primárně ohrožující právní předpisy EU, zejména ustanovení o ochraně sociálních a hospodářských práv;
1. bere na vědomí, že v souladu se společným politickým prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 27. října 2011 o informativních dokumentech podala Komise oběma spoluzákonodárcům zprávu o naplňování tohoto prohlášení;
  2. vítá 30. a 31. výroční zprávu Komise o uplatňování práva EU a konstatuje, že podle těchto zpráv členské státy v roce 2012 nejvíce neplnily povinnosti týkající se provedení v oblasti dopravy, ochrany zdraví a spotřebitelů, ochrany životního prostředí a otázek souvisejících s vnitřním trhem a službami, zatímco v roce 2013 byly nejvíce problematickými oblastmi životní prostředí, ochrana zdraví a spotřebitelů, vnitřní trh a služby a oblast dopravy; připomíná však, že toto hodnocení ex-post nenahrazuje povinnost Komise monitorovat efektivně a včas uplatňování a provádění právních předpisů EU, a konstatuje, že by Evropský parlament mohl napomáhat při přezkumu provádění právních předpisů prostřednictvím své kontroly Komise;
  3. poukazuje na to, že v Evropské unii, jež je založená na zásadách právního státu, na právní jistotě a předvídatelnosti, musí být občanům EU umožněno, a je to jejich právo, jako prvním vědět, jaké vnitrostátní právní předpisy byly přijaty v rámci transpozice práva EU a které vnitrostátní orgány jsou zodpovědné za jejich správné provedení, a to jasným, přístupným, transparentním a včasným způsobem (prostřednictvím internetu a jinými prostředky);
  4. poznamenává, že občané a podniky očekávají jednoduchý, předvídatelný a spolehlivý regulační rámec;
  5. naléhavě vyzývá Komisi, aby při navrhování a posuzování právních předpisů měla více na zřeteli zátěž, kterou mohou představovat pro malé a střední podniky;
  6. vyzývá Komisi a členské státy, aby koordinovaly své úsilí již v rané fázi legislativního procesu s cílem zajistit, aby mohl být konečný výsledek efektivněji uplatňován;
  7. konstatuje, že v důsledku pozdního nebo nesprávného provedení ve vnitrostátním právu a špatného uplatňování práva EU může vzniknout rozdílná situace v různých členských státech a mohou být narušeny rovné podmínky v celé EU;
  8. žádá Komisi, aby přistupovala stejným způsobem ke všem členským státům bez ohledu na jejich velikost či na to, kdy vstoupily do EU;
  9. konstatuje, že uplatňování a provádění právních předpisů EU ve vnitrostátním právu zůstává ve členských státech nestejně; konstatuje, že občané, kteří si přejí žít, pracovat nebo podnikat v jiném členském státě, čelí v každodenní realitě stálým obtížím vyplývajícím z nestejně provádění právních předpisů EU v právních systémech členských států;

Čtvrtek, 10. září 2015

10. připomíná, že podle článku 17 SEU Komise odpovídá za zajištění provádění právních předpisů Unie včetně Listiny základních práv Evropské unie (čl. 6 odst. 1 SEU), jejichž ustanovení jsou určena orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a dále členským státům, výhradně pokud uplatňují právo Unie (čl. 51 odst. 1 Listiny základních práv EU); připomíná, že Komise má podle článků 258 až 260 SFEU pravomoc uplatnit řízení o neplnění povinnosti, s cílem zajistit dodržování práva EU; vyzývá nicméně Komisi, aby Parlamentu usnadnila plnění této úlohy jakožto spoluzákonodárce tím, že mu bude poskytovat odpovídající informace a bude mu nadále odpovědná;

11. konstatuje, že celkem bylo uzavřeno 731 případů nesplnění povinnosti, protože dotčený členský stát prokázal soulad s právními předpisy EU; poukazuje na to, že Soudní dvůr v roce 2013 vydal 52 rozsudků podle článku 258 SFEU, z nichž 31 (59,6 %) bylo vyneseno proti členským státům; připomíná, s cílem uvést tyto statistiky do příslušných souvislostí, že až dosud 3 274 (87,3 %) rozsudků vnesených Soudním dvorem v souvislosti s řízením o nesplnění povinnosti vyznělo ve prospěch Komise; vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost skutečnému vymáhání všech těchto rozsudků;

12. vítá, že Komise ve zvýšené míře využívá prováděcí plány pro nové právní předpisy EU určené členským státům, neboť se tak zvyšuje pravděpodobnost, že tyto právní předpisy nebudou provedeny včas a řádně, předchází problémům s prováděním a uplatňováním a na druhé straně má dopady na počet příslušných předložených petic;

13. znovu opakuje, že je třeba, aby se Komise soustředila na účinné řešení problémů, efektivní řízení a preventivní opatření, avšak navrhuje, aby rovněž promýšlela nové způsoby, jiné než jsou formální řízení pro nesplnění povinností, jak zlepšit provádění a vymáhání právních předpisů EU;

14. je přesvědčen, že právo EU musí být řádně a rychle provedeno v právním řádu každého členského státu; naléhavě vyzývá orgány členských států, aby se vystříhaly tzv. „gold-platingu“, protože tato praxe často vede k výrazným rozdílům v procesu provádění práva Unie na úrovni členských států, a to následně oslabuje respekt k právním předpisům Unie, když se občané dozvídají o významných odlišnostech v různých částech EU; poukazuje na to, že je třeba ještě zintenzívnit spolupráci mezi poslanci Evropského parlamentu a výbory pro evropské záležitosti vnitrostátních a regionálních parlamentů; vřele vítá novinku v Lisabonské smlouvě, která spočívá v tom, že Soudní dvůr má na žádost Komise možnost uložit členským státům sankce za pozdní provedení, aniž by se muselo čekat na druhý rozsudek; vyzývá orgány EU (Radu, Komisi a ECB), aby při stanovování norem sekundárního práva nebo přijímání politik týkajících se hospodářských a sociálních věcí, jež mají dopad na lidská práva a všeobecné blaho, respektovaly primární právo EU (Smlouvy a Listinu základních práv);

15. konstatuje, že Komise používá výraz „gold-plating“, který se vztahuje k závazkům přesahujícím požadavky EU, to znamená přemíru standardů, pokynů a postupů nahromaděných na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, které zasahují do očekávaných politických cílů; vyzývá Komisi, aby tento výraz jednoznačně definovala; zdůrazňuje, že tato definice musí vyjasnit, že členské státy mají právo zavést přísnější normy v případech, kdy je to nezbytné, přičemž je nutno mít na zřeteli, že lepší harmonizace při uplatňování právních předpisů EU týkajících se životního prostředí je důležitá pro fungování vnitřního trhu

16. konstatuje, že snížení počtu případů opožděného provedení v roce 2012 ve srovnání s předchozím rokem bylo způsobeno zejména tím, že v roce 2012 bylo ve srovnání s předchozími lety zapotřebí provést transpozici méně směrnic; uznává však, že statistiky za rok 2013 prokazují skutečný pokles případů opožděného provedení, neboť počet těchto případů dosáhl na konci tohoto roku pětiletého minima, což lze vnímat jako kladný výsledek zavedení zrychleného postupu u sankcí v případě neprovedení do čl. 260 odst. 3 SFEU;

17. konstatuje, že pokles v porušení povinnosti při pozdním provádění v letech 2013, 2012 a za posledních pět let lze vysvětlit využíváním pilotních a dalších mechanismů EU (včetně SOLVIT 2) a zavedením zrychleného postupu u sankcí v případě neprovedení do čl. 260 odst. 3 SFEU; zdůrazňuje, že včasné provádění směrnic by mělo zůstat jednou z hlavních priorit Komise a že je nutné prosazovat dodržování lhůt pro provedení;

Čtvrtek, 10. září 2015

18. upozorňuje na to, že zvýšení počtu nových dokumentů EU Pilot týkajících se zvláště životního prostředí, daní, spravedlnosti a cel, v průběhu zkoumaného období, i pokles počtu otevřených případů neplnění povinnosti, naznačuje pozitivní trend v členských státech, pokud jde o provádění práva EU, neboť to dokládá, že se EU Pilot prokázal jako účinný při dosahování brzkých rozhodnutí o potenciálním porušení; domnívá se však, že by se mělo vyvinout větší úsilí v oblasti vymáhání práva EU s cílem posílit jeho transparentnost a dohled nad ním ze strany stěžovatelů a zainteresovaných stran, a vyjadřuje politování nad tím, že bez ohledu na své opakované žádosti má Parlament stále nedostatečný přístup k informacím o pilotním postupu a o nedořešených případech; konstatuje, že je zapotřebí posílit právní status a legitimitu programu EU Pilot, a domnívá se, že toho lze dosáhnout pomocí větší transparentnosti a větší účasti stěžovatelů a Evropského parlamentu;

19. vyzývá proto opětovně Komisi, aby navrhla závazná pravidla ve formě nařízení, vycházela přitom z nového právního základu, tj. článku 298 SFEU, a zajistila tak plné dodržování práva občanů na řádnou správu ve smyslu článku 41 Listiny základních práv;

20. uznává, že primární odpovědnost za řádné provádění a uplatňování práva EU nesou členské státy, a zdůrazňuje povinnost evropských orgánů a institucí dodržovat primární právo EU při vytváření sekundárního práva EU nebo při rozhodování o sociální, hospodářské nebo jiné politice, při jejím provádění a ukládání členským státům, a zdůrazňuje také jejich povinnost napomáhat členským státům všemi dostupnými prostředky v jejich úsilí o dodržování demokratických a sociálních hodnot a o provádění právních předpisů EU v dobách úsporných opatření a hospodářských omezení; připomíná, že orgány a instituce EU jsou vázány zásadou subsidiarity a výsadami členských států;

21. vyjadřuje obavy, že úsporná opatření uložená vysoce zadluženým členským státům EU, která byla následně ještě před provedením ve vnitrostátním právu včleněna do aktů sekundárního práva EU v období, k němuž se obě posuzované výroční zprávy vztahují, a zejména radikální škrt v oblasti veřejných výdajů vedou ke značnému snížení schopnosti veřejné správy a soudních orgánů členských států převzít odpovědnost za správné provádění práva EU;

22. domnívá se, že členské státy, v nichž probíhají ekonomické ozdravné programy, by měly stále mít možnost plnit své závazky dodržovat sociální a hospodářská práva;

23. připomíná, že orgány a instituce EU jsou vázány Smlouvami a Listinou základních práv Evropské unie, i když jednají jako členové skupin mezinárodních věřitelů (v rámci tzv. trojky);

24. zdůrazňuje, že je nanejvýš důležité, aby orgány a instituce EU dodržovaly Smlouvy; konstatuje, že Komise musí členským státům pomoci řádně provádět právo EU, s cílem posílit podporu pro EU a důvěru v její legitimitu; vybízí Komisi, aby zveřejňovala připomínky členských států vznesené během procesu provádění do vnitrostátního práva; zdůrazňuje, že pro zlepšení uplatňování práva EU je zásadní podpora vnitrostátních parlamentů při provádění právních předpisů do vnitrostátního práva, a vyzývá proto k posílení dialogu s vnitrostátními parlamenty, a to i tehdy, zaznívají-li obavy ohledně dodržování zásady subsidiarity; je si vědom toho, jak zásadní je provádění pravidelných hodnocení ex-post a jak je důležité žádat o stanovisko vnitrostátních parlamentů, neboť tímto způsobem lze najít a řešit problémy či komplikované otázky právních předpisů, které nebyly na první pohled patrné;

25. konstatuje, že právo na podávání petic Parlamentu je jedním z pilířů evropského občanství, jak stanoví článek 44 Listiny základních práv Evropské unie a článek 227 SFEU; poukazuje na to, že toto právo poskytuje nástroje, které jsou nezbytné, avšak nikoli dostatečné ke zvýšení účasti veřejnosti na rozhodovacím procesu EU, a že hraje důležitou úlohu při zjišťování a posuzování možných mezer a porušení při provádění právních předpisů EU členskými státy a při informování orgánů EU o tomto provádění; s ohledem na výše uvedené zdůrazňuje klíčovou úlohu Petičního výboru jako efektivního propojení mezi občany EU, Parlamentem, Komisí a vnitrostátními parlamenty;

26. vítá, že Komise uznává klíčovou úlohu, kterou hrají stěžovatelé, neboť pomáhají odkrývat porušování právních předpisů EU;

Čtvrtek, 10. září 2015

27. připomíná, že evropské instituce, a zejména Komise a Rada, musí plně uplatňovat právo EU a judikaturu v oblasti transparentnosti a přístupu k dokumentům a být s nimi v souladu; požaduje v tomto ohledu účinné uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁽¹⁾ a souvisejících rozsudků Soudního dvora Evropské unie;

28. zdůrazňuje, že EU byla vytvořena jakožto unie založená na zásadách právního státu a dodržování lidských práv (článek 2 SEU); opakuje, že pozorné monitorování jednání a opomenutí členských států a orgánů a institucí EU je nanejvýš důležité, a zdůrazňuje, že počet peticí zaslaných Parlamentu a stížností zaslaných Komisi, které se týkají problémů, jež Komise údajně vyřešila, dokazují, že občané věnují stále větší pozornost potřebě lepšího uplatňování práva EU; vyzývá Komisi, aby rychleji a jasněji reagovala na oznámení občanů týkající se porušování práva Unie;

29. konstatuje, že v roce 2013 byl uzavřen vysoký počet případů řízení pro nesplnění povinnosti, dříve než byly projednány Soudním dvorem, přičemž pouze přibližně 6,6 % případů bylo uzavřeno soudním rozhodnutím; domnívá se proto, že je nezbytné pokračovat v důsledném sledování kroků členských států, neboť některé petice stále poukazují na problémy, které přetrvávají i poté, co byla záležitost uzavřena;

30. vítá skutečnost, že Komise věnuje stále větší pozornost peticím jakožto zdroji informací jak o stížnostech občanů na veřejné orgány, včetně orgánů samotné EU, tak možnému porušování právních předpisů EU v souvislosti s jejich skutečným prováděním, jak o tom svědčí skutečnost, že ve svých posledních dvou výročních zprávách věnuje peticím zvláštním pozornost; bere na vědomí, že tato skutečnost je doprovázena odpovídajícím zvýšením počtu petic, které Petiční výbor postoupil Komisi se žádostí o informace; vyjadřuje však politování nad zpožděním Komise při podávání odpovědí, když je u řady petic požádána o stanovisko;

31. konstatuje rovněž potřebu konstruktivního dialogu s členskými státy v rámci Petičního výboru a vyzývá členské státy, jichž se týkají příslušné petice, aby vyslaly své zástupce, kteří by se obraceli na petiční výbor během jeho schůzí;

32. poukazuje na to, že petice předložené občany EU nebo osobami usazenými ve členských státech se týkají porušování práva EU zejména v oblasti základních práv, vnitřních věcí, spravedlnosti, vnitřního trhu, zdraví, spotřebitelů, dopravy, daní, zemědělství a rozvoje venkova a životního prostředí; domnívá se, že petice prokazují, že dosud často a široce dochází k nekompetentnímu provádění a nedostatečnému vhodnému vymáhání, což skutečně vede k špatnému uplatňování právních předpisů EU; zdůrazňuje, že tato situace vyzývá k většímu úsilí členských států a ke stálému monitorování ze strany Komise. Poukazuje zejména na velký počet předkládaných petic, které zpravují o diskriminaci a překážkách vůči osobám se zdravotním postižením;

33. poukazuje na pokračující obtíže v dialogu s některými členskými státy a regiony, které se zdráhají poskytovat požadované dokumenty a vysvětlení;

34. vítá, že se útvary Komise zavázaly posílit výměnu informací s Petičním výborem, a rád by zopakoval své požadavky:

- a) lepší komunikace mezi oběma stranami, zejména s ohledem na zahájení a průběh řízení pro nesplnění povinnosti, které zajišťuje Komise, včetně pilotního postupu EU, aby bylo zajištěno plné informování Parlamentu, s cílem neustále zlepšovat jeho legislativní činnost;
- b) je třeba vyvinout úsilí s cílem poskytnout veškeré relevantní informace o peticích týkajících se postupů šetření a řízení pro nesplnění povinnosti Petičnímu výboru, a to v přiměřené době, aby tak mohl účinněji odpovídat na žádosti občanů;
- c) souhlas Komise s tím, že zohlední zprávy Petičního výboru, a zejména zjištění a doporučení obsažená v těchto zprávách, při vypracovávání svých sdělení a přípravě změn právních předpisů;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Čtvrtek, 10. září 2015

35. vyjadřuje politování nad tím, že Parlament, který přímo zastupuje evropské občany a je plnohodnotným spoluvůrcem právních předpisů, který je stále těsněji zapojen do postupů podávání stížností, zejména prostřednictvím parlamentních otázek nebo skrze činnosti Petičního výboru, ještě nedostává automaticky transparentní a včasné informace o provádění právních předpisů EU, i když jsou tyto informace nezbytné nejen ke zlepšování přístupnosti a právní jistoty pro evropské občany, nýbrž i za účelem přijetí změn zaměřených na zlepšení těchto právních předpisů; je toho názoru, že v tomto ohledu by mohlo být přínosným krokem zlepšení komunikace mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty; naléhavě vyzývá k účinnější a účelnější spolupráci mezi orgány EU a očekává, že Komise bude v dobré víře uplatňovat ustanovení revidované rámcové dohody o vztazích s Parlamentem, ve které se Komise zavazuje, že „poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká“;

36. žádá, aby byl na příslušných generálních ředitelstvích Evropského parlamentu (GŘ IPOL, GŘ EXPO a GŘ EPRS) vytvořen nezávislý systém hodnocení dopadu ex-post hlavních právních předpisů EU přijatých Parlamentem v rámci postupu spolurozhodování a v souladu s řádným legislativním postupem, a to i ve spolupráci s vnitrostátními parlamenty;

37. bere na vědomí, že Soudní dvůr poukázal na to, že „za škodu způsobenou vnitrostátními orgány mohou nést odpovědnost pouze tyto orgány a že je ve výlučné pravomoci vnitrostátních soudů nařídit odškodnění za takovou škodu“⁽¹⁾; zdůrazňuje proto, že je důležité posílit opravné prostředky dostupné na vnitrostátní úrovni, jež by měly umožnit stěžovatelům přímo a osobněji uplatňovat svá práva;

38. konstatuje, že většina stížností občanů v oblasti spravedlnosti se týká svobody pohybu a ochrany osobních údajů; opakuje, že právo na volný pohyb je jednou ze čtyř základních svobod EU zakotvených ve Smlouvě o fungování Evropské unie a je zaručeno všem evropským občanům; připomíná, že jako jedna ze základních svobod Evropské unie musí být právo občanů EU volně se pohybovat a mít trvalý pobyt a pracovat v jiných členských státech zaručeno a chráněno;

39. podtrhuje, že plné provedení společného evropského azylového systému do vnitrostátního práva a jeho účinné provádění je absolutní prioritou; vyzývá členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí a provedly nový „azylový balíček“ správně, včas a v plném rozsahu;

40. konstatuje, že v oblasti vnitřních věcí bylo v roce 2012 zahájeno 22 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 proběhlo 44 těchto řízení; vyjadřuje politování nad tím, že v roce 2013 byla většina řízení z důvodu opožděného provedení zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi a boji proti němu; konstatuje, že udělování azylu zůstává oblastí, v jejímž rámci bylo podáno velké množství stížností;

41. konstatuje, že v oblasti spravedlnosti bylo v roce 2012 zahájeno 61 řízení o porušení povinnosti a v roce 2013 proběhlo 67 těchto řízení; upozorňuje na skutečnost, že se většina těchto řízení týkala občanství a volného pohybu osob; lituje skutečnosti, že většina řízení z důvodu opožděného provedení byla zahájena kvůli opožděnému provedení směrnice 2010/64/EU o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení; vyjadřuje znepokojení nad výrazným nárůstem počtu stížností v oblasti spravedlnosti v roce 2013;

42. vítá významný pokrok, jehož bylo v posledních letech dosaženo v oblasti posilování práv na obhajobu podezřelých a obviněných osob v EU; zdůrazňuje, že je zásadně důležité, aby byla včas, úplně a správně provedena všechna opatření stanovená v cestovní mapě Rady pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení; upozorňuje, že tato opatření jsou klíčová pro řádné fungování justiční spolupráce EU v trestních věcech;

⁽¹⁾ Viz rozsudek ve věci 175/84.

Čtvrtek, 10. září 2015

43. zdůrazňuje, že obchodování s lidmi je závažným trestným činem a porušením lidských práv a lidské důstojnosti, které Unie nemůže tolerovat; hluboce lituje skutečnosti, že narůstá objem obchodu s lidmi mezi EU a třetími zeměmi v obou směrech; upozorňuje na skutečnost, že ačkoli je právní rámec vyhovující, jeho konkrétní uplatňování ze strany členských států je stále nedostatečné; zdůrazňuje, že současná situace ve Středomoří zvyšuje pravděpodobnost obchodování s lidmi, a žádá členské státy, aby postupovaly maximálně tvrdě proti pachatelům takovýchto trestných činů a co nejefektivněji chránily oběti;

44. připomíná, že přechodné období stanovené v protokolu 36 k Lisabonské smlouvě skončilo dne 1. prosince 2014; zdůrazňuje, že po skončení tohoto přechodného období musí následovat postup důkladného hodnocení opatření v rámci bývalého třetího pilíře a jejich provádění ve vnitrostátních právních předpisech členských států; upozorňuje, že k dubnu 2015 nebyl Parlament informován o aktuální situaci každého z právních nástrojů předcházejících Lisabonské smlouvě v oblasti justiční a policejní spolupráce v každém členském státě; vyzývá Komisi, aby dodržela zásadu loajální spolupráce a dané informace Parlamentu co nejdříve poskytla;

45. připomíná, že závěry Evropské rady z června 2014 označily za celkovou prioritu v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva v příštích pěti letech důsledné provedení již přijatých právních nástrojů a politických opatření do vnitrostátního práva a jejich účinné provádění a konsolidaci; žádá Komisi, aby kladla větší důraz na dohled a na zajištění konkrétního provádění právních předpisů EU členskými státy; domnívá se, že tento požadavek musí být politickou prioritou s ohledem na velké rozdíly, které jsou často vypořádávány mezi politikami přijímanými na úrovni Unie a jejich prováděním na úrovni členských států; podněcuje vnitrostátní parlamenty k tomu, aby se více zapojily do evropské rozpravy a do monitorování uplatňování práva EU, zejména v oblasti vnitřních věcí;

46. zdůrazňuje, že ve svém usnesení ze dne 11. září 2013 o ohrožených evropských jazycích a jazykové rozmanitosti v Evropské unii⁽¹⁾, Parlament připomněl, že by se Komise měla zaměřit na to, že některé členské státy a regiony svými politikami snižují šanci na přežití jazyků používaných na jejich území, ačkoli jim zánik v celoevropském kontextu nehrozí, a vyzval Komisi, aby zvažila administrativní a legislativní překážky kladené projektům týkajícím se ohrožených jazyků z důvodu malé velikosti dotčených jazykových společenství; vyzývá v tomto ohledu Komisi, aby při posuzování uplatňování práva EU brala pečlivě v úvahu práva příslušníků menšin;

47. zdůrazňuje, že je nutné, aby byl nejen v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva, ale i v ostatních oblastech politik posílen přístup občanů k informacím a dokumentům, pokud jde o uplatňování práva EU; vyzývá Komisi, aby zjistila nejlepší možné způsoby, jak tohoto cíle dosáhnout, aby využívala stávajících komunikačních nástrojů za účelem větší transparentnosti a aby zajistila, že budou informace a dokumenty o uplatňování práva EU řádně přístupné; vyzývá Komisi, aby navrhla právně závazný nástroj pro administrativní postup vyřizování stížností občanů;

48. připomíná, že hladké fungování skutečného evropského prostoru spravedlnosti na základě dodržování různých právních systémů a tradic členských států je pro EU životně důležité a že úplné, správné a včasné provádění právních předpisů EU je nezbytným předpokladem pro dosažení tohoto cíle.

49. zdůrazňuje, že zlepšení provádění je jednou z priorit sedmého akčního plánu pro životní prostředí;

50. vyjadřuje politování nad tím, že legislativu EU v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví nadále narušuje velký počet případů jejího opožděného či nesprávného provedení ve vnitrostátních předpisech nebo její nesprávné uplatňování ze strany členských států; konstatuje, že 31. výroční zpráva Komise o uplatňování práva EU ukazuje, že v roce 2013 nejvíce řízení o porušení povinnosti souviselo se životním prostředím; připomíná, že náklady na nedostatečné provádění politiky v oblasti životního prostředí – včetně nákladů na řízení pro porušení povinností – jsou vysoké a odhadují se na přibližně 50 miliard EUR ročně (COWI aj., 2011); zdůrazňuje mimoto, že provádění politiky v oblasti životního prostředí by mělo socioekonomické přínosy, které nejsou vždy zaznamenány v analýzách nákladů a přínosů;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P7_TA(2013)0350.

Čtvrtek, 10. září 2015

51. vyzývá Komisi, aby byla důslednější ve věci uplatňování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a prováděla rychlejší a účinnější vyšetřování případů porušení povinností týkajících se znečištění životního prostředí;
  52. vyzývá Komisi, aby postupovala důrazněji v případech pozdního provedení směrnic z oblasti životního prostředí a více využívala možnosti ukládat pokuty;
  53. vyzývá Komisi, aby předložila nový návrh na zlepšení přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí a návrh týkající se inspekci životního prostředí, pokud možno bez zvyšování byrokratické zátěže a administrativních nákladů;
  54. zdůrazňuje, že je třeba udržovat vysokou míru ochrany životního prostředí, a varuje před tím, aby se vysoká míra porušování povinností dávala do spojitosti s potřebou snížit úroveň ambicióznosti právních předpisů v oblasti životního prostředí.
  55. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že informační politika Komise, pokud jde o Program Komise pro účinnost a účinnost právních předpisů (REFIT), nadhodnocuje obtížnost provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a zdraví; zdůrazňuje, že by v rámci programu REFIT neměly být sníženy standardy ochrany životního prostředí, bezpečnosti potravin a zdraví; uznává, že je zapotřebí lepší právní úprava, a zastává názor, že zjednodušení právní úpravy by mělo mimo jiné řešit problémy, které nastaly při uplatňování právních předpisů; zastává názor, že program REFIT by měl přinášet výsledky pro občany a podniky tím nejméně zatěžujícím způsobem;
  56. vítá novou praxi, kdy Komise může v odůvodněných případech požádat členské státy, aby připojily vysvětlující dokumenty, když oznamují Komisi svá opatření k provedení určité směrnice; znovu však připomíná svou výzvu k zavedení povinných korelačních tabulek o transpozici směrnic, jež by měly být veřejně přístupné ve všech jazycích EU, a vyjadřuje politování nad tím, že program REFIT byl výsledkem jednostranného rozhodnutí Komise bez skutečného sociálního dialogu a dialogu s Parlamentem;
  57. poukazuje na to, že v souvislosti s iniciativou REFIT Komise potřebuje rozvinout širší dialog o účelnosti předpisů s občany, členskými státy, podniky a občanskou společností, aby bylo zajištěno, že budou zachovány kvalita a sociální aspekty právních předpisů EU a že jeden ideál nebude prosazován na úkor jiného;
  58. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.
-